

HAT-2020-02-0251

**Geológiai utazás múltban és jelenben Budapesten és Székelyudvarhelyen
Budapesti Gépészei SZC Ganz Ábrahám Két Tanítási Nyelvű Technikum
Beszámoló**

A pandémiás időszak feloldása után tudtunk utazni. 2022. október 9-én indultunk a külföldi utazásunkra, Székelyudvarhely környékére.

Utazásunk első napján először Nagyváradon, Ady Endre városában álltunk meg. A Szent László Székesegyház előtt megkoszorúztuk Szent László szobrát, felelevenítettük a nagy király legendáját, majd a templom nevezetességeit tekintettük meg.

Tovább sétálva a városban fotót készítettünk Ady Endre szobránál, a Fekete Sas Palotában. Sétáltunk a Belvárosban megcsodálva a korabeli házakat, palotákat.

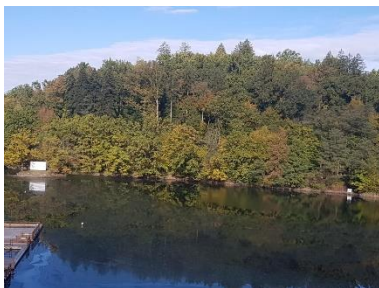

Király-hágóra érve, a két tájegység találkozásánál rövid pihenőt tartottunk, majd elindultunk Székelyföld felé.

Mezőmadarason töltöttük az első éjszakánkat.

Másnap 2022. október 10-én reggel indultunk Szovátára, a Medve-tóhoz. Itt találkoztunk testvériskolánk tanáraival.

A hűvös kora reggeli napfényben jártuk körül az alakjában medvére emlékeztető heliotermikus sós tavat, amelynek felszínén édesvíz található. A tó körül sétálva gyönyörködtünk a sókarszt képződményeiben.

A séta után a parajdi sóbányába látogattunk el, ahová, a hegy belsejébe, busszal vitték le a látogatókat. A hatalmas kibányászott termeket látva, arra gondoltunk, hogy az őskortól kezdődően bányászták itt a sót, és az ókorban egészen a Római Birodalomig hozták. Gyömrő mellett a régi sóúton egy római híd is őrzi ennek az emlékét. Megemléktünk Szentiványi Jenő A kőbaltás ember című regényét is.

A sóbányában tett látogatás után a Sósorozson mentünk végig, megfigyelve a sókarszt jelenségeit. Majd megálltunk a Csigadombnál, és megnéztük az Unicum sós forrást.

A korondi főutcán sétáltunk. A terveinkben szereplő Korond melletti sóvágó műhely megtekintése egy vis maior esemény (temetés) miatt elmaradt, ezért sajnos a só egyik látványos feldolgozási folyamatát nem láthatták a tanulók.

Az estét már új szálláshelyünkön töltöttük Székelyszentkirályon a Sziklakert Panzióban.

A harmadik napon először testvériskolánkba, Bányai János Szakközépiskolába látogattunk el. Megismertük az iskola és a környék történetét, valamint Bányai János munkásságát. Ismerkedtünk diákokkal, tanárokkal.

A kellemes délelőttöt a Madarasi-Hargitára, a székelyek szent hegyére tett kirándulással folytattuk. Szentegyházán kürtös kalácsot sütöttünk, megismerkedve a kalácssütés minden állomásával. Majd traktorral folytattuk az utunkat a menedékházhoz, és onnan gyalog a hegytetőre, ahol csodálatos látvány fogadott minket. Egyrészt a sok zászló, kopjafa, emlékmű, másrészt a panoráma. Visszaúton megálltunk a hegy lábánál fakadó egyik forrásnál, és megtöltöttük palackjainkat a friss forrásvízzel

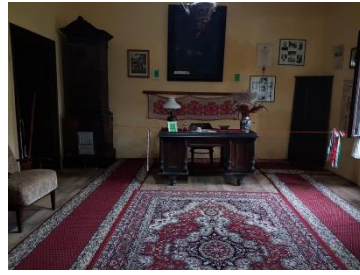
Székelyudvarhelyre érve a városban tettünk egy sétát megnézve a fontos emlékeket.

A negyedik nap a Vargyas-szoros felé vitt az utunk. A szoros a Székelyföld legnagyobb karsztvidéke, természetvédelmi terület ezért itt is traktorral mentünk tovább a szurdok bejáratáig. A központi Hargitából Vargyas-patak mellett indultunk el a szurdokba, célunk az Almási-barlang volt. Különös hangulatot adott a túránknak a borongós, párás idő, patak vizének hangja, az őszi fák és az őszi kikerics lila virágai.

Következő állomásunk Vargyason a Makovecz templomnál volt, amelyet Miklós bácsi mutatott be nekünk.

Utunkat folytatva Kicbaconba értünk a Benedek Elek emlékházhoz, ahol a nagy mesemondóra emlékeztet minden.

A településen megnéztük az 1835-ben épült ma is működő felülcsapós vízimalmot. Azonban egy fába vésett 1714-es évszám arra utal, hogy ezen a helyen már korábban is állt egy vízimalom. A malomban mindent kézzel végeznek, egyedül egy kiscsengettyű van, amely automatikusan megszólal, ha a garatból kifogy az örölni való. A tájházba csak bekukkantani tudtunk, mert későre járt már, sötétedett, és világítás nélkül a hosszabb ideig tartó nézelődésre nem volt lehetőség.

A napunkat kicsit megnehezítette és meg is hosszabbította, hogy időszaki útlezárások voltak, ezért kerülnünk kellett, ami a hegyek között nem olyan egyszerű.

Szálláshelyünkön, a Sziklakert Panzióban azonban a késői érkezés ellenére friss, meleg vacsorával vártak minket.

A hazautazás napján újból ellátogattunk a testvériskolánkba, elbúcsúztunk tanárkollégáinktól, a gyerekektől, és Fehéregyháza felé indultunk, Petőfi kútjához, ahol utoljára látták élve Petőfi Sándort.

Megtekintettük tárlatvezetéssel a Petőfi Sándor Múzeumot is.

Segesváron, szintén idegenvezetővel megtekintettük a várat, az Óratornyot, felidéztük a legfontosabb történelmi eseményeket.

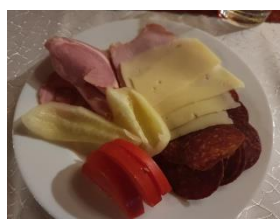

Utolsó rövid külhoni állomásunk a Partium és Erdély határán lévő Király-hágó volt.

Az öt nap egy nagyon tartalmas, feszített tempójú kirándulás volt, amely során megismerkedtünk mesékkel, mondákkal, nagyon sok életre szóló élménnyel és ismerettel gazdagodva tértünk haza. Szívesen megismételnénk ezt a kirándulást!

A szálláshelyek megfelelőek voltak, de a Sziklakert Panzióban szerencsésebb volt az elhelyezés, mert a csoport egy helyen aludt.

Az ételek minősége kifogástalan volt, a legválogatósabb tanuló is talált magának megfelelő ételt.

A busztársaság képviselői (sofőrök) rutinosak voltak, a gyerekekkel megértőek, ha voltak kérések, mikor hol álljunk meg soron kívül, megoldották, még akkor is, amikor az útlezárások miatt késésben voltunk.

Külön köszönettel tartozunk a Csillagösvény Utazási Irodának, hogy az előzetes kéréseinket messzemenően figyelembe vették, mindent nagyon pontosan megszervezték, mindenhol vártak minket.

Köszönjük, hogy a Határtalanul! pályázat keretében elutazhattunk, valamint a közreműködők segítőkész hozzáállását, mert csak így lehet sikerre vinni még a legjobb tervet is.

Budapest, 2021. november

Kövesdiné Darabos Katalin
projektfelelős
BGéSZC Ganz Ábrahám Két Tanítási Nyelvű Technikum
Budapest
+36302658386